

שולחן שבת שלנו

עורך: רב בית הספר – יהודה רוזנברג

www.nirezion.org

את הדף ניתן לקרוא במהלך השבוע באתר בית הספר

מה נלמד מפרשת השבוע – פרשת זכור וחג פורים

לא תמיד זה קל להיות עצמי. פעמים רבות כאשר שואלים אותי למה אתחפש, אני משיב "לעצמי". האומנם זה קשה?

כאשר שאלו בהפסקה "מי רוצה לשחק כדור רגל?" כולם צעקו "אני!", ורק לי לא התחשק לשחק. אז ישבתי בצד הוצאתי ספר, והתחלתי לקרוא. אך אז פנו אלי שני ילדים, והתחילו לצחוק עלי, "איזה ילד, יושב בהפסקה וקורא ספר, למה אתה לא משחק? אתה מפחד להפסיד? אתה מנסה להתחנף למורה שהיא תאהב אותך, כי היא תראה שאתה קורא ספר?" ואז הצטרפו אליהם עוד ועוד ילדים, והרגשתי נורא. סגרתי את הספר, ואמרתי שגם אני רוצה לשחק. שיחקתי, אבל ממש לא נהנתי. המשחק לא עניין אותי, כאבו לי הרגליים מרכיבה ארוכה על...האופניים אתמול, אבל העדפתי את הכאב ברגליים, מאשר את הכאב בלב שצוחקים עלי.

למחרת, בהפסקה כבר לא העזתי להביא ספר, לא רציתי שיצחקו עלי. וכך לאט לאט התחלתי לשנוא את ההפסקות. חזרתי הביתה עצוב, ואמא לא הבינה מה קורה. סיפרתי לה הכל. אמא אמרה לי "תהיה אתה בעצמך! אל תנסה להיות ילד אחר. אתה מעדיף לקרוא, אז תקרא!" למחרת, התחלתי להסביר לחברי כי באמת אני לא אוהב לשחק בכדור, ושיחקתי רק כדי שלא יצחקו עלי. ואני אוהב מאוד לקרוא, וזה מה שאעשה היום. פתאום גליתי שרוב הילדים בכלל לא רצו לשחק, אבל שיחקו כדי שלא יצחקו עליהם... החלטנו כי אנחנו נישאר בהפסקה בכיתה, ונעשה את שיעורי הבית, וכך נגיע הביתה ללא שיעורי בית, ונוכל לשחק. לאחר מספר ימים הפסיקו לצחוק עלינו, והתחילו לקנא בנו שאנו מגיעים הביתה בלי שיעורי בית. ילד נוסף הצטרף אלינו, אבל הוא כל כך אהב לשחק, ואז כאשר הגיע השיעור, הוא היה עצבני ועייף. המורה שאלה אותו למה בזמן האחרון הוא מגיע כל פעם עצבני לשיעור. ומאוד התפלאה כי אני מגיע רגוע לכיתה, לאחר תקופה שתמיד הגעתי לכיתה עצבי. סיפרנו לה על כי צחקו עלי כאשר לא רציתי לשחק בכדור בהפסקה, והילד השני סיפר על כי הוא גם רוצה להיראות חכם, ולהגיע הביתה בלי שיעורי בית... אבל זה קשה לו, כי הוא מרגיש שהוא חייב להשתחרר מהשיעור, קצת לרוץ ולהשתולל, ורק אז הוא מסוגל להגיע לכיתה רגוע, וללמוד יפה.

המורה שמעה את שנינו, ושאלה את התלמידים "מי מהם הוא הצודק? להכין שיעורי בית בהפסקה, או שעדיף לשחק ולהשתולל בהפסקה?". חלק טענו כי אני הצודק והחכם, וחלק טענו כי השני צודק. ישבתי בשקט וחשבתי, בעצם שנינו צודקים, כי יש ילד כי הוא צריך להשתולל קצת כדי להוציא את המרץ, ואז בכיתה הוא לומד יפה, ויש ילד שלא אוהב לשחק בכדור, ונרגע דווקא בקריאת ספר, ואפילו בהכנת שיעורי בית. לכן שנינו צודקים, אך כל

חידה בפרשה

חידון על חג פורים

- מי רצה להתחפש ונמצא מחפש
- מי התחפשה לפני חג פורים? ולמה
-איך יודעים שספר זה דבר משעמם
- "...מי ענה לשאלה "מה נשמע?" בתשובה "תלוי"
- איך יודעים שבשושן היה רק חדר שירותים אחד
- איך יודעים כי נגיעה של בן בבת, מסכנת את חייו
- מה המשותף בין עץ התליה שהכין המן והמשכן

!!!שבת שלום

יהודה – רב בית הספר

הודעות

ביום

שבת שלום!

למשפחת ביה"ס ניר עציון!

יהודה רוזנברג – רב בית הספר.

בעקבות חג פורים!

...?לאן נעלם משה רבנו

המורה ביקשה כי מישהו יעביר שיעורי בית לאורי החולה. אחדים הנהנו בראשם, הם כנראה תכננו לבקר את אורי, ולכן התכוונו לתת לו גם את שיעורי הבית. לאחר יומיים חזר אורי בריא לבית הספר. "הכנת את שיעורי הבית?" שאלה המורה. "אילו שיעורי בית? אף לא אחד העביר אלי שיעורי בית בזמן מחלתי!" ענה אורי. "אבל ביקשתי שמישהו יעביר אליך את שיעורי הבית, וכמה ילדים הנהנו בראשם. וציפתה לתגובה של הילדים, אך כולם לא ענו. כי כל אחד חשב שהמורה לא מדברת אליו. גם בפרשתנו קורה דבר מוזר, שמו של משה רבנו לא מוזכר, אף לא פעם אחת. במקום זה כתוב "ואתה". גם במגילת אסתר לא מוזכר שמו של הקב"ה אף לא פעם אחת (תבדקו! שמו של הקב"ה נמצא רק בעזרת ראשי תבות של הפסוק "יבוא המלך והמן היום"). ניתן לחשוב כי הכל קורה לגמרי במקרה. במקרה אחשוורוש לא נירדם, במקרה קראו לו בספר הזכרונות דווקא את הסיפור של מרדכי שהציל את המלך. במקרה בדיוק שהוא שואל את עבדיו "מה